

anderen parasiet worden toegeschreven, maar is naar alle waarschijnlijkheid van weersinvloeden afhankelijk. Bij de enorme hitte en droogte van den laatsten zomer hoorde men veel klachten over bitter worden van de augurken. Vooral kwam dit voor op zandigen grond, waar niet werd gegoten, en waar de planten zonder beschutting aan de zonnehitte waren blootgesteld; planten echter, die behoorlijk werden beschaduwd, gaven normale augurken. Daarom is het goed, aldus gaat de schrijver voort, de augurken tusschen rijen kool of knollen te planten. Reeds de geringe schaduw, die dille geeft, heeft een' goeden invloed. Wanneer de augurkeplanten en de vruchten van deze te veel aan de felle zon zijn blootgesteld, dan groeien de augurken te langzaam, de watertoevoer is te gering en de al te sterk geconcentreerde sappen worden door de hitte chemisch veranderd. Het is dan raadzaam, de vruchten vroegtijdig te oogsten, want hoe grooter zij worden, des te bitterder worden zij. —

Dat te geringe wateraanvoer de augurken bitter zou doen worden, geeft ook de verklaring van een feit, dat de schrijver niet vermeldt, maar dat door mij herhaaldelijk werd waargenomen en waarop ook door de practici meer dan eens mijne aandacht werd gevestigd: wanneer men een' tak van eene augurkeplant beschadigt, zoodat de wateraanvoer door dezen tak in meerdere of mindere mate wordt belemmerd, dan worden alle augurken, die aan dien tak bevestigd zijn, bitter, met name op terreinen, die geheel onbeschaduwd zijn.

J. R. B.

VIII. *Middel tegen aardvlooien.*

In « Der Praktische Ratgeber im Obst- und Gartenbau », jaargang 19, n° 22, 24, 27 komen eenige berichten voor van practici, die de aardvlooien, welke in 't laatste voorjaar zoo enorm veel kwaad aan jonge meiknollen, radijs en kool-

planten deden, met *wit zand* bestreden. Men bestrooit de bedden, waarop de planten staan, die veel van de aardvlooien hebben te lijden, ongeveer een vinger dik met wit zand; dan verdwijnen de zoo schadelijke kevertjes. Men schrijft dit toe deels aan de omstandigheid, dat de witte kleur van het zand maakt, dat de insektenetende vogels de aardvlooien beter kunnen zien, deels ook aan de omstandigheid dat de geringe weerstand, dien het droge zand biedt, de aardvlooien in hare springbewegingen bemoeilijkt.

J. R. B.

IX. — *Invloed van de phosphorzuurbemesting op de engerlingenplaag.*

In het Zwitsersche landbouwkundig tijdschrift wordt van wege de landbouwschool te Plantahof de volgende mededeeling gedaan. Op de verschillende perceelen van een sedert 3 jaren met kunstmest bemest proefveld bevond men, dat overal waar niet met phosphorzuur was gemest, meer engerlingen in den grond voorkwamen, dan waar de bodem wel deze meststof had ontvangen. Gemiddeld werden per M² gevonden :

op onbemesten grond, 87 engerlingen ;

op een' bodem, die met stikstof en kali gemest was, 80 engerlingen ;

op een' bodem, die met phosphorzuur, stikstof en kali gemest was, 35 engerlingen ;

op een' bodem, die met phosphorzuur en stikstof was gemest, 34 engerlingen ;

op een' bodem, die met phosphorzuur en kali gemest was, 33 engerlingen.

Waar niet met phosphorzuur was gemest, kwamen dus 2 $\frac{1}{2}$ maal zooveel engerlingen voor, dan waar wel phosphorzuur was aangewend.